

APEH

**EGYÉNI VÁLLALKOZÓK
JÁRULÉKFIZETÉSÉNEK**
alapvető szabályai
2007.

Ki tekinthető egyéni vállalkozónak?

Az egyéni vállalkozó kifejezést a társadalombiztosítási jogszabály (a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény) külön nevesíti.

A társadalombiztosítási jogszabályok alkalmazása szempontjából egyéni vállalkozónak minősül:

- a vállalkozói igazolvánnyal rendelkező személy,
- a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvánnyal rendelkező magánszemély, a gyógyszerész magán-tevékenység, falugondnoki tevékenység, tanyagondnoki tevékenység vagy szociális szolgáltató tevékenység folytatásához szükséges engedéllyel rendelkező magánszemély (a továbbiakban együtt: egészségügyi vállalkozó),
- az ügyvédekéről szóló törvény hatálya alá tartozó ügyvéd, európai közösségi jogász (a továbbiakban együtt: ügyvéd),
- az egyéni szabadalmi ügyvivő,
- a nem közjegyzői iroda tagjaként tevékenykedő közjegyző,
- a nem végrehajtói iroda tagjaként tevékenykedő önálló bírósági végrehajtó.

2003. január 1-jétől bevezetésre került a kezdő egyéni vállalkozó kategória. Az egyéni vállalkozó tevékenységet kezdőnek minősül a járulékfizetési kötelezettsége első napjával kezdődően az e napot magában foglaló naptári év utolsó napjáig. Nem minősül tevékenységet kezdőnek az az egyéni vállalkozó, aki a vállalkozói tevékenysége megszűnésének napját követően ismételten egyéni vállalkozóként tevékenykedik, feltéve, hogy vállalkozásának megszűnése és új vállalkozásának megkezdése között egy teljes naptári év nem telt el.

Az egyéni vállalkozó kérheti, hogy a cégjegyzékbe egyéni cégment jegyezzék be.

A gazdasági társaságokról szóló törvény lehetőséget ad a cégjegyzékbe bejegyzett egyéni cégnek, hogy egyszemélyes korlátolt felelősségű társasággá vagy egyszemélyes részvénytársasággá alakuljon át.

Ki kell emelni, ha az átalakulás ellenére a vállalkozói igazolványt nem adták vissza, az egyéni vállalkozóra a biztosítás továbbra is kiterjed, és a járulékokat is meg kell fizetnie.

Ki nem tekinthető egyéni vállalkozónak?

Nem minősül egyéni vállalkozónak a mezőgazdasági őstermelő, aki tevékenységét őstermelői igazolvány birtokában végzi.

A szellemi szabadfoglalkozást folytató személy ugyancsak nem tekinthető egyéni vállalkozónak.

A fizetővendég-látó tevékenységet folytató és a bérbeadást végző magánszemély szintén nem tekinthető egyéni vállalkozónak, ha ezt a tevékenységet nem vállalkozói igazolvány birtokában végzi.

A mezőgazdasági termelőtevékenység és az ahhoz kapcsolódó szolgáltatás ellátásához a jogszabály nem teszi kötelezővé vállalkozói igazolvány kiváltását. Ha azonban a mezőgazdasági termelő vállalkozói igazolványt vált ki, akkor már az egyéni vállalkozó kategóriába tartozik.

Meg kell említeni azon személyek körét, akik adószámmal rendelkeznek, és díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében, például vállalkozási jellegű jogviszonyban vagy megbízás alapján tevékenykednek. Ezen személyek sem minősülnek egyéni vállalkozónak, de a biztosítás kiterjed rájuk, amennyiben az e tevékenységből származó, tárgyhavi járulékalapot képező jövedelmük eléri a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér havi összegének harminc százalékát, illetőleg naptári napokra annak harmincad részét.

Társadalombiztosítás szempontjából az egyéni vállalkozók körét az alábbiak szerint csoportosíthatjuk

1. Főfoglalkozású egyéni vállalkozók
2. Munkaviszonyban álló egyéni vállalkozó, ha a foglalkoztatása eléri a heti 36 órát
3. Közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytató egyéni vállalkozó
4. Társas vállalkozásban közreműködő egyéni vállalkozó
5. Kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó
6. Kezdő egyéni vállalkozó

Ki minősül kiegészítő tevékenységet folytatónak?

A társadalombiztosítási jogszabály speciális kategóriaként határozza meg, hogy ki tekinthető kiegészítő tevékenységet folytatónak. E kategóriába tartozik az az egyéni vállalkozó, aki a vállalkozói tevékenységét saját jogú

nyugdíjasként folytatja, továbbá az az özvegyi nyugdíjban részesülő személy, aki a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt betöltötte.

A kiegészítő tevékenységet folytatók nem biztosítottak, de a társadalombiztosítás egyes ellátásaira jogosultak. Ilyen jogosultság például a baleseti ellátás, baleseti rokkantsági nyugdíj, baleseti hozzátartozói nyugellátás.

A biztosítási kötelezettség tartama

A társadalombiztosítási jogszabály rendelkezése értelmében biztosított a kiegészítő tevékenységet folytatóknak nem minősülő egyéni vállalkozó.

Az egyéni vállalkozó biztosítási kötelezettsége a vállalkozói igazolvány (engedély) átvétele napjától – az egyéni vállalkozó özvegye vagy örököse esetén az örökhagyó elhalálása napját követő naptól – annak visszaadása, visszavonása, a foglalkozás gyakorlásának eltiltásáról szóló határozat esetén annak jogerőre emelkedése napjáig tart.

Az ügyvéd és az egyéni szabadalmi ügyvivő esetében a biztosítási kötelezettség a kamarai tagság kezdete napjától annak megszűnése napjáig, míg a közjegyző és az önálló bírósági végrehajtó biztosítási kötelezettsége a szolgálat kezdete napjától annak megszűnése napjáig tart.

Fontosnak tartjuk kiemelni, hogy a biztosítási jogviszony szempontjából a tényleges munkavégzésnek nincs jelentősége. Sem a társadalombiztosításnak, sem az adóhatóságnak nem tartozik a feladatai közé ennek vizsgálata.

Ugyanis, ha az egyéni vállalkozó átveszi a vállalkozói igazolványát (engedélyét), vagy például az ügyvéd megkapja a kamarai határozatot, már biztosítottá válik, és a járulékfizetési kötelezettségének eleget kell tennie függetlenül attól, hogy ténylegesen munkát végez-e vagy sem.

Nincs jelentősége annak sem, hogy naponta mennyi idő alatt látja el a tevékenységét, a munkaidő ebben a körben nem is értelmezhető.

Járulékfizetési kötelezettség

Az egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási nyugdíj és az egészségbiztosítás ellátásainak fedezetére, a járulékalapot képező jövedelme után, 29 százalék társadalombiztosítási

járulékot fizet, ebből a nyugdíjbiztosítási járulék 21 százalékos, az egészségbiztosítási járulék 8 százalékos. Az egészségbiztosítási járulék kettévál, 5 százalékos természetbeni és 3 százalékos pénzügyi egészségbiztosítási járulékokra. Ezenfelül az egyéni vállalkozó 8,5 százalékos mértékű nyugdíjjárulékot és 7 százalékos mértékű egészségbiztosítási járulékot – ebből 4 százalékos a természetbeni és 3 százalékos a pénzügyi egészségbiztosítási járulék – fizet. Amennyiben az egyéni vállalkozó magánnyugdíjpénztár tagja, 0,5 százalékos mértékű nyugdíjjárulék és 8 százalékos mértékű fizetésére kötelezett.

A járulék alapja a Szja törvény 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, átalányadó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de havi átlagban legalább 131 000 forint összegű minimum járulékalap után fizeti meg. Ha a vállalkozói kivét, az átalányadó alapját képező jövedelem nem éri el a minimum járulékalapot, az egyéni vállalkozó a bevallásában a tényleges járulékalapot képező jövedelem, átalányadózás esetén az átalányadó alapját képező jövedelem feltüntetésével bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a tényleges járulékalapot képező jövedelem, illetőleg az átalányadó alapját képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg.

A tételes átalányadó esetén a járulék alapja a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér összege.

A tevékenységet kezdő egyéni vállalkozó a járulékfizetési kötelezettségének kezdő évében a társadalombiztosítási, egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot a tárgyhónapot megelőző hónap első napján érvényes minimálbér összege után fizeti meg. Ez a rendelkezés nem alkalmazható arra az egyéni vállalkozóra, aki egyidejűleg munkaviszonyban áll, és foglalkoztatása eléri a heti 36 órát, illetőleg aki közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán tanulmányokat folytat.

2007. január 1-jétől a minimálbér 65 500 forint.

(Természetesen a minimálbér év közbeni változása esetén az új összeget kell figyelembe venni.)

Az egyéni vállalkozó által fizetendő 8,5 százalékos – magánnyugdíj-pénztári tag esetén 0,5 százalékos – nyugdíj-

járulék és a 4 százalékos egészségbiztosítási járulék alapja megegyezik a társadalombiztosítási járulék alapjával az-
zal, hogy a nyugdíjjárulékot legfeljebb a járulékfizetési
felső határ napi összegének naptári évre számított összege
után kell megfizetni.

2007. január 1-jétől a nyugdíjjárulék-fizetési felső határ
egy naptári napra jutó összege 18490 Ft, az éves felső
határ pedig 6748 850 Ft, melynek a társadalombiztosí-
tási és egészségbiztosítási járulék szempontjából nincs
jelentősége, kizárólag a nyugdíjjárulék és magánnyugdíj-
pénztári tagdíj tekintetében (a társadalombiztosítási és
egészségbiztosítási járuléknak nincs felső határa).

A járulékfizetési felső határt évente január 1-jétől, ha
pedig a vállalkozás év közben kezdődik, a biztosítással
járó jogviszony kezdete napjától az adott év december
31. napjáig kell számítani. Az évi összeghatár számításá-
nál figyelmen kívül kell hagyni azokat az időtartamokat,
amelyre az egyéni vállalkozónak járulékalapul szolgáló
jövedelme nem volt.

A minimálbér alapulvételével az egyéni vállalkozó nem
köteles társadalombiztosítási járulékot, nyugdíj- és egé-
szségbiztosítási járulékot fizetni arra az időtartamra, mely-
nek tartama alatt:

- táppénzben, baleseti táppénzben, terhességi-gyermek-
ágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, gyermek-
gondozási segélyben, gyermeknevelési támogatásban,
ápolási díjban részesül (kivéve, ha a gyermekgondozási
segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj
folyósításának tartama alatt vállalkozói tevékenységét
személyesen folytatja),
- katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos kato-
na,
- fogvatartott,
- az ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyző-
ként kamarai tagságát szünetelteti,
- az egyéni vállalkozó egyidejűleg munkaviszonyban áll
és foglalkoztatása eléri a heti 36 órát, illetőleg közép-
vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán
tanulmányokat folytat és keresőképtelen.

A megállapított járulékfizetési felső határt csökkenteni
kell az említett időszak naptári napjainak száma és a napi
járulékfizetési felső határ szorzatával.

Amennyiben a járulékfizetési kötelezettség alóli mentesítés időtartama nem éri el a naptári hónap teljes tartamát, a járulékfizetési alsó határ kiszámításánál egy-egy naptári napra a minimálbér (minimum járulékalap) harmincad részét kell alapul venni.

Ezt a gyakorlatot kell alkalmazni abban az esetben is, ha a vállalkozás év közben kezdődött vagy szűnt meg.

Az egyéni vállalkozó járulékfizetési alsó határának kiszámításánál havonta meg kell állapítani, hogy a tárgyév során elszámolt vállalkozói kivét eléri vagy meghaladja a tárgyév január hónapjától, illetőleg a vállalkozói tevékenység kezdetétől a tárgy hónapig számított minimum járulékalap (bejelentés esetén a minimálbér) összegét. Ha a vállalkozói kivét összege kevesebb a minimum járulékalap, illetve a minimálbér alapján számított összegnél, a járulékot a különbözet után is meg kell fizetni.

A tagságra kötelezett pályakezdőnek minősülő egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói igazolvány kézhezvételétől számított 15 napon belül köteles az általa választott magánnyugdíj-pénztárba belépni.

Az egyéni vállalkozó akkor minősül pályakezdőnek, ha e vállalkozói tevékenysége az első társadalombiztosítási kötelezettséggel járó jogviszonya, és ebben az időpontban még nem töltötte be a 35. életévét.

Az egyéni vállalkozó járulékfizetésének alapja

A biztosított egyéni vállalkozó a járulékokat az Szja tv. 16. § (4) bekezdésében meghatározott vállalkozói kivét, átalányadó esetén az átalányadó alapját képező jövedelem, de havi átlagban legalább 131 000 forint összegű minimum járulékalap után fizeti meg. Ha a vállalkozói kivét, az átalányadó alapját képező jövedelem nem éri el a minimum járulékalapot, az egyéni vállalkozó az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban – a tényleges járulékalapot képező jövedelem, átalányadózás esetén az átalányadó alapját képező jövedelem feltüntetésével – bejelentést tehet arról, hogy a társadalombiztosítási járulékot a tényleges járulékalapot képező jövedelem, illetőleg az átalányadó alapját képező jövedelem, de legalább a minimálbér alapulvételével fizeti meg.

A tételes átalányadó esetén a társadalombiztosítási járulékalapja a minimálbér.

Új elem 2007. január 1-jétől a karkedvezmény-biztosítási járulék, melynek alapja a társadalombiztosítási járulék alapja, mértéke 13 százalék. 2007-ben ez még konkrét fizetési kötelezettséget nem jelent, mivel 2007-ben a járulék megfizetését a központi költségvetés átvállalja. A kiegészítő tevékenységet folytató vállalkozó után nem áll fenn ez a kötelezettség.

Mi az eljárás az egyidejűleg fennálló, több biztosítással járó jogviszony esetén?

Ha az egyéni vállalkozó egyidejűleg munkaviszonyban áll, és a foglalkoztatása eléri a heti 36 órát, illetve közép- vagy felsőfokú oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat, a járulékfizetés alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem. Tehát ebben az esetben nincs minimális járulékalap, és ha a vállalkozó a vállalkozásából nem realizál vállalkozói kivétet, akkor járulékfizetési kötelezettsége sincs.

A heti 36 órás foglalkoztatás megállapításánál az egyidejűleg fennálló munkaviszonyokban előírt munkaidőt össze kell számítani. Másik eltérés ebben a körben, hogy a heti 36 órás munkaviszony melletti, illetőleg a nappali tagozatos tanulmányok melletti egyéni vállalkozó nem köteles a 3 százalék pénzbeli egészségbiztosítási járulék megfizetésére.

Ha az egyéni vállalkozó egyidejűleg társas vállalkozóként is biztosított, az egyéni vállalkozói járulékfizetési kötelezettsége a vállalkozói kivét, illetőleg az átalányadó alapját képező jövedelem, de legalább a minimálbér után áll fenn. A társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja pedig a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem. Az egyéni vállalkozó a társas vállalkozás részére a tárgyév január 31-ig tett nyilatkozat alapján évenként az adóév egészére választhatja, hogy a minimum járulékalap, illetőleg – az Art. 31. § (2) bekezdésében meghatározott bevallásban tett bejelentés esetén – legalább a minimálbér után történő járulékfizetési kötelezettséget társas vállalkozóként teljesíti. E választása alapján az egyéni vállalkozásában, illetőleg a további tagsági jogviszonyában a tényleges járulékalap után kell a járulékot megfizetni.

A kiegészítő tevékenységet folytatók járulékfizetése

A kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó a baleseti ellátások fedezetére 16 százalékos mértékű egészségügyi szolgáltatási járulék fizetésére kötelezett 2007. január–március hónapokra. A járulék alapja az e tevékenységből származó vállalkozói kivét, átalányadózónál pedig az átalányadó alapját képező jövedelem.

2007. április 1-jétől az egészségügyi szolgáltatási járulék mértéke 9 százalékra csökken.

Ezzel egy időben, tehát április 1-jétől a kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozó 8,5 százalék nyugdíjjárulékot köteles fizetni (A magánnyugdíj-pénztári tagnak is a 8,5 százalékos nyugdíjjárulékot kell megfizetnie!), de 2007. január–március hónapokra is vállalhatja a nyugdíjjárulék megfizetését.

A járulékok megfizetése

Az egyéni vállalkozó havonta, a tárgyhónapot követő hó 12-ig köteles a társadalombiztosítási járulékot, az egészségbiztosítási és nyugdíjjárulékot megfizetni.

Amennyiben a vállalkozó alkalmazottat foglalkoztat, az utána fizetendő járulékot is havonta kell megfizetni, a tárgyhót követő hónap 12-ig.

Az egyéni vállalkozó az Art. alkalmazásában magánszemélynek minősül, ezért saját járulékait forintra kerekítve fizeti meg.

Ugyanakkor az alkalmazottai után fizetendő járulékokat – mint kifizető – 1000 forintra kerekítve fizeti meg.

A járulékokat meg kell osztani aszerint, hogy az az Egészségbiztosítási Alap bevételét, vagy a Nyugdíjbiztosítási Alap bevételét képezi.

Az Egészségbiztosítási Alap számlájára kell befizetni a 8 százalékos egészségbiztosítási járulékot és a 7 (4+3) százalékos egészségbiztosítási járulékot, valamint az egészségügyi szolgáltatási járulékot. A Nyugdíjbiztosítási Alap számlájára kell befizetni a 21 százalékos nyugdíjbiztosítási járulékot, és a 8,5 százalékos – magánnyugdíj-pénztár tag esetén 0,5 százalékos – nyugdíjjárulékot.

A kiegészítő tevékenységet folytatóknak az egészségügyi szolgáltatási járulékot és a nyugdíjjárulékot negyedévente, a negyedévet követő hónap 12. napjáig kell megfizetni.

A befizetés az alábbi számlaszámokra történik:

10032000-06056229 – APEH Egészségbiztosítási Alapot megillető bevételek beszédési számla,
10032000-06056236 – APEH Nyugdíjbiztosítási Alapot megillető bevételek beszédési számla.

Az egyéni vállalkozó a magánnyugdíj-pénztári tagdíját havonta állapítja meg, és a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig vallja be és fizeti meg. 2007. január 1-jétől a tagdíj-bevallásnak is a havi bevallás részeként kell eleget tenni.

A járulékok bevallása

A bevallási kötelezettséget az Art. szabályai szerint kell teljesíteni.

A vállalkozó a biztosítási kötelezettség kezdete napjától, annak megszűnése napjáig kötelezett a járulékfizetésre. Átalányadózó esetén az átalányadózás alapját képező jövedelmet a személyi jövedelemadóról szóló törvényben rögzítettek alapján, a tárgyhavi bevételéből annak vélelmezett költséghányadának levonásával kell megállapítani.

Kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak (eva adózó egyéni vállalkozó is) továbbra is évente egyszer kell saját jogú járulékaikról bevallást benyújtania.

A kiegészítő tevékenységet folytatók 2007. évre a 0753-as számú, illetve egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózók a 0743-as számú adóbevallás keretében teljesítik az egészségügyi szolgáltatási járulékra és nyugdíjjárulékra vonatkozó bevallásukat.

A kiegészítő tevékenységet folytatónak nem minősülő, de az egyszerűsített vállalkozói adó szabályai szerint adózó egyéni vállalkozóknak pedig elektronikus úton a 0758-as számú bevallást kell benyújtani havonta, a tárgyhónapot követő hónap 12. napjáig.

A heti 36 órás munkaviszony melletti egyéni vállalkozó mentesül a havi bevallási kötelezettség alól saját maga vonatkozásában arra az időtartamra, amely alatt vállalkozói kivétet nem számol el, illetőleg az átalányadózást választó, vagy evás egyéni vállalkozó bevételt nem szerez.

Bejelentési és nyilvántartási kötelezettség

A foglalkoztatónak nem minősülő (foglalkoztatottat nem alkalmazó) egyéni vállalkozó köteles a társadalombiztosí-

tás céljait szolgáló, jogszabályban meghatározott nyilvántartás vezetésére, és ezekről adatszolgáltatás teljesítésére. Az az egyéni vállalkozó, aki nem tartozik az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény hatálya alá, a megalakulásától, létrejöttétől számított 15 napon belül köteles a székhelye szerint illetékes nyugdíjbiztosítási és egészségbiztosítási igazgatási szervhez nyilvántartásba vétel céljából bejelenteni:

- nevét,
- címét, székhelyét, telephelyét,
- megalakulása létrejötte napját,
- az általa foglalkoztatottak számát,
- adóazonosító számát, bankszámlaszámát.

Az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény hatálya alá nem tartozó egyéni vállalkozó 15 napon belül köteles bejelenteni a telephelye (állandó lakhelye) szerint illetékes MEP-hez a magán-állatorvosi tevékenység gyakorlására jogosító igazolvány kiállításának, bevonásának, valamint a gyógyszerészi magántevékenység engedélyezésének, megszűnésének időpontját.

A foglalkoztató az illetékes elsőfokú adóhatósághoz bejelentést tesz a személyi adatok és a TAJ-szám megjelölésével az általa foglalkoztatott biztosított biztosítási jogviszonyának kezdetéről, megszűnéséről, a biztosítás szünetelésének időtartamáról.

Az egyéni vállalkozónak saját magáról Nyugdíjbiztosítási Egyéni Nyilvántartólapot kell kiállítani.

A nyilvántartást minden év végén le kell zárni, archiválni, és arról a tárgyévét követő április 30-ig a megyei nyugdíjbiztosítási igazgatási szervhez adatot kell szolgáltatni.

A nyilvántartást 2006. évre vonatkozóan 2007. április 30-ig kell kiállítani és benyújtani.

Felhívjuk a figyelmet, hogy az az egyéni vállalkozó, aki a csatlakozást követően valamelyik tagállamban munkaviszonyt létesít, úgy munkaviszonya alapján válik a másik tagállamban biztosítottá. (Erről rendelkeznie kell E 101-es igazolással!) Egyéni vállalkozóként így nem lesz biztosított, így járulékfizetési kötelezettsége sem keletkezik.

Meg kell azonban fizetnie a tételes egészségügyi hozzájárulást, valamint a 11 százalékos mértékű egészségügyi hozzájárulást, ha olyan jövedelmet szerez vállalkozásá-

ban, amely az összevont adóalapba tartozik és amelyet az adóelőleg megállapításánál figyelembe kell venni.

Amennyiben a tájékoztató elolvasása után kérdései merülnének fel, ügyfélszolgálatunk munkatársaihoz bátran forduljon, ahol konkrét kérdésére szakszerű tájékoztatást kap.

Tájékoztató

Felhívjuk az egyéni vállalkozók figyelmét a következőkre: A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény és a végrehajtása tárgyában kiadott 168/1997. (X. 6.) Kormányrendelet előírásai szerint

- szolgálati időként kell figyelembe venni az egyéni vállalkozóként eltöltött időnek azt a tartamát, amelyre az egyéni vállalkozó nyugdíjjárulékot, 1996. január 1-jétől nyugdíjbiztosítási és nyugdíjjárulékot fizetett.

A fenti rendelkezést a hivatkozott rendelet 35. §-a tartalmazza.

Amennyiben

- az egyéni vállalkozó a nyugdíjbiztosítási és a nyugdíjjárulék-fizetési kötelezettségének a biztosítási idő tartamán belül nem tett eleget, a járulékfizetéssel nem fedezett időtartam a törvény 38. § (2) bekezdésében foglaltak szerint szolgálati időként nem vehető figyelembe.